

نخون امام حسين عليه السلام

بهاي ماندگاري اسلام

از بيانات مرجع عاليقدر

حضرت آيت الله العظمى حاج سيد صادق حسيني شيرازي مد ظله العالی

درآمد

در آستانه‌ی ماه محرم الحرام، و در شامگاه روز چهارشنبه ۲۳ ماه ذی الحجة الحرام ۱۴۳۶ اق (۱۳۹۴/۷/۱۵)، گردهمایی سالانه‌ی مبلغان و طلاب علوم دینی، با بیانات ارزشمند مرجع عالیقدر جهان تشیع حضرت آیت الله العظمی حاج سید صادق حسینی شیرازی رحمته الله علیه در شهر علم و فقاقت قم و در بیت معظم له برگزار شد.

در این گردهمایی جمع کثیری از علما و فضلا و مبلغان حوزه‌های علمیه از سراسر کشور و بعضی دیگر از کشورهای اسلامی و غیراسلامی ایضاً حضور داشتند.

اصحاب را بشناسیم

در روایت آمده است:

«الإسلام محمدي الوجود، و حسيني البقاء؛ اسلام رهاورد

حضرت محمد صلی الله علیه و آله بوده و ماندگاری اش به [سبب فداکاری]

امام حسین علیه السلام است».

اسلام به وسیله پیامبر اکرم ﷺ وجود خارجی و تحقق یافت، اما از آن جا که حضرت احدیت این جهان را جایگاه امتحان مقرر داشت و این که همگان باید از بوته‌ی امتحان برآیند، عده‌ای نزد رسول خدا ﷺ رفته اظهار مسلمانی کردند، ولی نفاق می‌ورزیدند و به حقیقت، ایمان نیاورده بودند.

عده‌ای از اصحاب آن حضرت منافق بودند، چنان‌که در قرآن کریم چند جا به منافق بودن شماری از اصحاب رسول خدا ﷺ اشاره شده و حتی سوره‌ای به همین نام (المنافقون) در قرآن کریم وجود دارد. در این سوره خدای متعال خطاب به پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید:

«هم العدو فاحذرهم قاتلهم الله! آنها تنها دشمنان واقعی

تو هستند از آنان بر حذر باش، خداوند آنها را بکشد».

این بخش سه کلمه‌ای از آیه‌ی قرآن کریم چنان تند و قاطع

۱. سوره منافقون، آیه ۴.

است که مانند آن را در قرآن کمتر می‌توان یافت و حتی شاید بی‌مانند است. بنا به فرموده‌ی قرآن کریم کفار در دشمنی به پایه‌ی منافقان نمی‌رسند، چراکه عبارت: «**هَمَّ الْعَدُوْ؛** آنها تنها دشمنان واقعی تو هستند» افاده‌ی حصر می‌کند و در ادامه‌ی آیه می‌فرماید:

«**فاحذرهم قاتلهم الله؛** از آنان برحذر باش، خداوند آنها را بکشد».

چنان‌که بنابر امتحان بود این جماعت نفاق زده بعد از رسول خدا ﷺ میدان‌دار شدند و مردم را که به فرموده‌ی قرآن کریم:

«**اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ**؛ بیشترشان خردورزی نمی‌کنند»

و به فرموده‌ی امیرالمؤمنین علیه السلام غالب آنان «**همج رعاء**؛ بی‌ثبات و پیرو هر بانگ برآورنده‌ای» هستند از مسیر حق دور و منحرف کردند و این روند از دیرباز تا به امروز بوده و هست. این‌ها به نام اسلام چیزی را پیاده کردند که نمی‌توان آن را حتی کفر خواند، بلکه باید بدتر از کفر دانست. مطلبی را برای جهانیان از

طبقه‌ی دانشمندان و فرهیختگان تا دیگر لایه‌های اجتماعی می‌گویم و آن این است که تاریخ را با دقت و تأمل مطالعه کنند.

اوج ستمکاری

فرعون‌ها و نمرودها و شدادها و حتی ابوسفیان‌ها و ابوجهل‌ها در زمان رسول خدا صلی الله علیه و آله قوانین ظالمانه داشتند و البته ظلم‌هایی بسیار هم کردند، ولی ظلم آنان به پایه‌ی ظلم کسانی که به نام اسلام حکومت کردند، همانند بنی‌امیه، بنی‌مروان و بنی‌عباس نمی‌رسد. حاکمان کفر هرگز در چند روز بیش از سی‌هزار مرد و زن و کودک را سر نبریدند و آتش نزدند، اما چنان‌که در منابع تاریخی عامه و خاصه آمده است، معاویه که خود را خلیفه‌ی مسلمانان می‌خواند و به نام اسلام حکومت می‌کرد در چند روز بیش از سی‌هزار نفر از مسلمانان شیعه را با فجیع‌ترین جنایات نابود کرد.

«عمر بن عبدالعزیز»^۱ حاکم مروانی می‌گوید: «اگر در روز قیامت پیروان تمام ادیان، ستمکاران دین خود را بیاورند و مسلمانان فقط حجاج را بیاورند دست بالا را دارند.^۲ به راستی حجاج که بود؟ او نماینده‌ی - باصطلاح - خلیفه‌ی مسلمانان، یعنی عبدالملک بن مروان بود که به نام اسلام حکومت می‌کرد و پر واضح است که ظاهرِ مسلمانی را رعایت کرده، نماز می‌خواند، روزه می‌گرفت و به حج می‌رفت. دیگر خلفای قبل و بعد از او نیز همین‌گونه عمل می‌کردند، اما بی‌پروا به نام اسلام ظلم می‌کردند.

در صدد بازگویی تاریخ نیستم، چراکه علما و فضلاء اهل تحقیق، بر تاریخ کم و بیش مسلط هستند، بلکه هدف از بیان این نکات تاریخی آن است که کسانی که این مطالب را خواهند خواند بدانند که اسلام این جماعت ظالم و پیروانشان تا به امروز،

۱. عمر بن عبدالعزیز بن مروان بن الحکم.

۲. البدایة والنهایة، ج ۹، ص ۱۳۹.

اسلام حقیقی که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله آن را آورده است نیست. لذا علما برای نجات جهان از ستم هایی که گریبان تمام مردم حتی آن هایی که در جهان غربی که خود، آن را آزاد و مهد آزادی می دانند اقدام کنند و حقیقت اسلام اصیل را برای آنان بیان کنید. فرهیختگان و دانش پژوهان نیز با مطالعه ی تاریخ برای آینده ی جهانیان راه چاره ای ببیندیشند، البته هرکس در حدّ توان خود و امیدواریم که خدای متعال با حکمت بالغه ی خود عنایتی استثنایی کرده، در فرج بقیه الله حضرت مهدی موعود تعجیل فرماید تا تمام مشکلات جامعه ی بشری حل شود. روشن باشد که زمان ظهور بر همگان پوشیده است و کسی نمی داند این رخداد رهایی بخش چه هنگامی به وقوع خواهد پیوست.

راویان دین ستیز

امروز صدها میلیون مسلمان از کتاب هایی استفاده می کنند که مسائل شرعی آن به گفته ی خالد بن ولید، هارون الرشید، متوکل عباسی و امثال آنان استناد می کند. باید به اطلاع جهانیان رساند

که اسلام اینان با اسلام رسول اکرم ﷺ بسیار.. بسیار.. متفاوت و در تضاد است، فراتر این که اسلامشان نه تنها اسلام نبود، بلکه از کفر و عمل کفار هم بدتر بود.

ماندگاری اسلام به قیمت ریخته شدن خون حضرت سیدالشهدا علیه السلام بود. درباره‌ی اهمیت و ارزش خون آن حضرت همین بس که خون حضرت امام حسین علیه السلام از خون هفت میلیارد جمعیت فعلی جهان و اولین و آخرین انسانها، به جز حضرات معصومین علیه السلام بالاتر و برتر است، بدین معنا که اگر خون تمام انسان‌های هم‌هی تاریخ ریخته شود باز به پای خون امام حسین علیه السلام نخواهد رسید.^۱ جان سخن این که به اقتضای حکمت الهی، اسلام می‌بایست از پیرایه‌ها پاکسازی می‌شد و این امر تنها با به شهادت رسیدن و ریخته شدن خون حضرت سیدالشهدا علیه السلام ممکن بود آن هم با آن شرایط؛ خونی که ارجمندتر و ارزشمندتر از آن وجود نداشت.

۱. کامل الزیارات، ص ۱۳۵، حدیث ۱۵۷.

در روایت آمده است که پس از پرواز روح حضرت سیدالشهدا علیه السلام به عالم بالا، فرشتگان دچار لرزشی شدند که تا روز قیامت ادامه خواهد داشت.^۱ غالباً دیده یا شنیده‌ایم که خبر ناگوار، انسان را برای چند روز دچار آشفتگی روحی می‌کند. با این وصف، ریخته شدن خون امام حسین علیه السلام چه اندازه سنگین بود و فرشتگان چه دیدند که تا روز قیامت از شدت ناراحتی بر خود می‌لرزند.

باید توجه داشت، نمازی که می‌خوانیم و اعتقاداتی که داریم و نیز فضایل اخلاقی که از آن برخورداریم تماماً مدیون خون حضرت سیدالشهدا علیه السلام هستیم، چراکه آن حضرت با جانبازی خود اسلام واقعی را جان و ماندگاری بخشید. دیگر هدف امام حسین علیه السلام از آن راهی که انتخاب کردند این بود که اسلام اصیل را به تمام جهانیان تا آخرین نفر برسانند و البته برای

۱. کامل الزیارات، ص ۱۵۴، حدیث ۱۹۰.

پذیرش آن الزامی نیست، چه این که قرآن کریم می فرماید:

«فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ»^۱ هرکس می خواهد ایمان بیاورد (و این حقیقت را پذیرا شود) و هرکس می خواهد کافر گردد».

مسئولیت همگانی

بنا به این آموزه‌ی رسول خدا ﷺ که فرمودند:

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ» همگی تان سرپرستانید و همگی تان نسبت به زیردستان مسئولید»

تردیدی نیست که رساندن آموزه‌های اسلام اصیل که خون امام حسین علی‌ه السلام آن را نجات داد و آبیاری کرد وظیفه‌ی علما و حوزه‌های علمیه است و از آنجا که روحانیون توانمندی بیشتری در این زمینه دارند وظیفه‌شان سنگین‌تر است. فرهیختگان و فرهنگیان نیز در این زمینه مسئولیتی سنگین دارند که اسلام اصیل

۱. سوره کهف، آیه ۲۹.

را به جهانیان بشناساند تا همگی دریابند که اسلام، اسلام رسول خدا، اسلام امیرالمؤمنین، اسلام امام حسین و اسلام سایر معصومان علیهم السلام است، نه اسلام یزید و معاویه تا از این رهگذر برای همگان روشن شود که اسلام اصیل ارمغان خون امام حسین علیه السلام برای جهانیان است.

مسلم این است که همه‌ی دنیا زبان عربی و فارسی را نمی‌دانند، لذا باید در این راه از تمام امکانات و تا آنجا که در توان باشد برای این هدف که به عنوان وظیفه به ما محول شده است استفاده کرد.

به عنوان مثال دو کتاب «الهدی إلى دين المصطفى» و «الرحلة المدرسية أو المدرسة السيار» نوشته‌ی علامه جلیل القدر شیخ محمد جواد بلاغی رحمته الله به تمام زبان‌ها ترجمه شود و در اختیار جمعیت دنیا قرار گیرد، حتماً موج جمعیت به سوی مذهب و مکتب اهل بیت علیهم السلام به حرکت درخواهد آمد. علامه محمد جواد بلاغی در این آثار خود جنگ‌های رسول خدا صلی الله علیه و آله را ذکر و

ثابت کرده است که هیچ‌یک از جنگ‌های رسول خدا ﷺ ابتدائی نبوده، بلکه تماماً دفاعی بوده است. این را باید به اطلاع جهانیان رساند تا اسلام رسول خدا ﷺ را بشناسند و اسلام معاویه‌ها را دلیل و راهنمای به سوی اسلام ندانند؛ هم‌وکه در طی چند روز بیش از سی‌هزار زن و مرد و خردسال و سالخورده را کشت و آتش زد.^۱ متأسفانه امروز بیش از آن‌که اسلام اصیل رسول خدا ﷺ و اهل بیت شناخته شود، اسلام معاویه‌ها و حجاج‌ها و... مطرح است. به عنوان مثال در زمانی که اسلام حجاج حاکم بود، عطیه تحت تعقیب حجاج قرار گرفت و سالها آواره‌ی سرزمین‌ها بود و کسانش از زنده یا مرده‌اش خبری نداشتند و سرانجام نیروهای حجاج او را در اطراف شیراز پیدا کردند و به دست زندانبان و شکنجه‌گر سپردند.

متأسفانه امروزه جهانیان چندان شناختی از اسلام اصیل

۱. اعیان الشیعة، ج ۱، ص ۱۱۵.

حسینی ندارند و آنچه می‌شناسند اسلام سفاکان است و لذا از اسلام گریزانند.

جلوه‌ای از اسلام اصیل

شرکت‌کنندگان در جنگ حنین که خود را از اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله می‌دانستند، هشت هزار نفر بودند که هفت هزار و نهصد و چند نفرشان فرار کردند و جنگ با دفاع جانانه‌ی امیرالمؤمنین علیه السلام و رهبری رسول خدا صلی الله علیه و آله و با نتیجه‌ی پیروزی مسلمانان پایان یافت. غنایم را گرد آوردند تا تقسیم کنند. رسول مکرم اسلام در میان جمع برخاستند و یک رشته کرک از کوهان یک شتر غنیمتی را کنده، به مردم نشان دادند و فرمودند: «مسلمانان، من از این غنائم این رشته کرک را حق ندارم».

چنان‌که در روایت آمده است عده‌ای از مسلمانان چیزهایی که اضافه برده بودند به حضرتش بازگرداندند. امام حسین علیه السلام برای حفظ این اسلام شهید شدند. اگر این داستان و هزاران مانند آن را به جهانیان برسانیم تحول بزرگی در کل جهان در پی خواهد

داشت و البته باید این اسلام و آموزه‌هایش و نیز اهداف مقدس امام حسین علیه السلام که همان اهداف اسلام اصیل است به همگان برسد.

البته باید به گونه‌ای عمل و رفتار شود که مردم جهانیان به راستگویی ما اطمینان حاصل کنند و تبلیغ ما «البلاغ المبین» باشد، چراکه به نام اسلام در سراسر جهان دروغ‌های بی‌شماری گفته شده است. زمانی در یکی از روزنامه‌های رسمی داخلی تیتیر کردند «چهار هزار دروغ و زیر آن نوشتند: فلان مسئول چهار هزار دروغ گفته است».

پس، برای ابلاغ و انجام درست مأموریت، رفتارمان باید به گونه‌ای باشد که صداقتمان برای جهانیان محرز باشد.

مطلبی بایسته‌ی بیان است که باز هم به جنگ حنین ارتباط دارد. در این جنگ نمونه‌هایی وجود دارد که بسیار جالب است و باید به دنیا عرضه شود؛ نمونه‌هایی که در هیچ برهه‌ی تاریخی ماندنی نداشته و ندارد و پیروان هیچ یک از ادیان مانند آن را

سراغ ندارند. همه‌ی افراد گسیل شده برای دفاع در جنگ حنین، جز امیرالمؤمنین علیه السلام و اندک افرادی گریختند. در مقابل، مشرکانِ شرکت کننده در جنگ بر ضد رسول خدا صلی الله علیه و آله و مسلمانان، بنا به نقل کتاب شریف بحار الانوار بیست و چهار هزار نفر سر تا پا مسلح بودند.^۱

چنانکه در روایات و منابع تاریخی شیعه و عامه و حتی غیرمسلمانان آمده است، پیامبر مکرم اسلام از آن همه غنائم به دست آمده حتی یک گوسفند برای خود برنداشتند و تمام آنچه که به دست مسلمانان افتاد میان آنها تقسیم کردند. یک تن از فراریان که اوضاع را مناسب دیده بود بازگشت تا از غنائم به دست آمده سهم و بهره‌ای بگیرد. این فرد در مقابل پیامبر صلی الله علیه و آله ایستاد و گستاخانه جمله‌ای زشت و ناروا به آن حضرت گفت. اصحاب از ایشان اجازه خواستند تا او را مجازات و به قتل برسانند، ولی آن حضرت اجازه ندادند.

۱. بحار الانوار، ج ۴۱، ص ۶۶.

از نظر اسلام این حق را داشتند، ولی از آن استفاده نکردند، هرچند در اسلام حکم قتل بسیار بسیار کم است حتی از جنبه‌ی نظامی این حق محفوظ بود. در جهان امروز و در غرب که داعیه‌ی آزادی دارد به کمتر از این مورد عکس‌العمل شدیدی نشان می‌دهد.

حضرت رسول ﷺ در برخورد با فرد فراری از جبهه‌ی جنگ که برگشته بود تا سهم‌خواهی کند هیچ برخوردی نکردند، بلکه همان‌طور که باید برای جهانیان الگو باشند رفتاری کاملاً انسانی با وی داشته، او را با جمله‌ی «من نه یک شتر، نه یک گاو و نه حتی یک گوسفند برای خود برنداشتم»^۱ پاسخ دادند.

ممکن است که سهم او را نیز داده باشند و او بیشتر می‌خواسته است. حداقل اینکه می‌توانستند مقابله به مثل کرده، گستاخی او را با جمله‌ای مشابه پاسخ دهند و از نظر قرآن کریم چنین چیزی

۱. بحارالانوار، ج ۲۱، ص ۱۶۴.

حق هر فردی است، آن جا که می فرماید:

«فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ»^۱

و (به طور کلی) هر که به شما تعدی کرد، شما هم حق دارید مقابل به مثل نموده و همانند آن با او رفتار کنید!.

از این موارد بسیار وجود دارد که باید آن را به دنیا معرفی کرد و حال که این دین ماندگاری اش مدیون جانفشانی امام حسین علیه السلام است، نباید بگذاریم هدف امام حسین علیه السلام پایمال شود و باید وظیفه‌ی خود را در این مقام انجام دهیم. در این زمینه داشتن اخلاق خوب ضرورت دارد و باید به رسول خدا صلی الله علیه و آله اقتدا کنیم، چنان که قرآن کریم بدان دستور داده، می فرماید:

«لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ»^۲ برای شما در

زندگی رسول خدا سرمشق نیکوئی بود»

۱. سوره بقره، آیه ۱۹۴.

۲. سوره احزاب، آیه ۲۱.

دقت کنیم که مبدا افراد ضعیف الایمان به سبب ما از اسلام زده و گریزان شوند.

نمی‌دانم که در آن جنگ، رسول خدا ﷺ چیزی از غنایم به امیرالمؤمنین علی‌علیه السلام دادند یا نه، اما آن قدر هست که امیرالمؤمنین علی‌علیه السلام گاهی در خطبه‌ها و بیانات خود در مقام بیان زحمات رسول خدا ﷺ می‌پرداختند، چنان‌که در خصال و غیره^۱ نیز آمده است.

۱. «كان الناس في الكفر والفرار والشيعة والري، واللباس والوظء والدثار و نحن أهل بيت محمد (ﷺ) لا سقف لبيوتنا، ولا أبواب ولا ستور إلا الجرائد، وما أشبهها ولا وطاء لنا ولا دثار علينا، يتداول الثوب الواحد في الصلاة أكثرنا، ونطوى الليالي والايام عامتنا، وربما أتانا الشيء مما أفاء الله علينا وصيره لنا خاصة دون غيرنا ونحن على ما وصفت من حالنا فيؤثر به رسول الله (ﷺ) أرباب النعم والاموال تألفا منه لهم؛ در حالی که مردم در آمد و شد و سیر و سیراب بودند و تن پوش و زیرانداز و روانداز داشتند، ما خاندان پیامبر ﷺ خانه‌هایمان سقف و درب و پرده‌ای جز شاخه‌های نخل نداشت و بالاانداز و زیراندازی نداشتیم و بیشتر ما برای گزاردن نماز تنها یک پیراهن داشتیم و روزها و سال‌ها را [به همین منوال] سپری می‌کردیم. و اگر چیزی از آنچه خدای متعال به ما اختصاص داده به ما می‌رسید، با توصیفی که بیان شد، رسول خدا ﷺ از سر مهربانی، بر خورداران را مقدم می‌داشتند» (الخصال، ص ۳۷۳ و ۳۷۴).

آن حضرت می فرمودند که رسول خدا ﷺ از وضع داخل خانه‌ی ما مطلع بودند، ولی به همه، پول و مال می دادند، اما به ما نمی دادند.

پر واضح است که امیرالمؤمنین علیه السلام و حضرت زهرا علیها السلام نیازی نداشتند، اما رفتار رسول خدا ﷺ با نزدیکان خود، آموزه‌ای است جهانی.

مرجع عالیقدر ادامه دادند: خطاب من به فرهیختگان و دانش‌آموختگان جهان از هر دین و مذهب که باشند و نیز مسلمانان ساکن کشورهای غیر اسلامی، هیئت‌های اسلامی، متولیان مساجد، حسینیه‌ها، جمعیت‌های اسلامی، مؤسسه‌های فرهنگی و جز آن است که آنچه در تاریخ درباره‌ی اسلام اصیل - که پایداری‌اش به سبب فداکاری امام حسین علیه السلام است - در منابع تاریخی آمده است باید به جهانیان برسانید تا دنیا با شیوه حکومت رسول اکرم ﷺ و امیرالمؤمنین علیه السلام آشنا شود.

امروزه با وجود این همه خدادادی زیرزمینی، اما همه

روزه شاهد مرگ بسیاری از مردم به سبب گرسنگی هستیم، در حالی که در هیچ منبع تاریخی، حتی آثاری که از سوی دشمنان و مخالفان رسول خدا ﷺ و امیرالمؤمنین علیؓ نوشته شده است یک مورد مرگ مسلمان یا غیرمسلمانی در حکومت ده ساله‌ی رسول خدا و پنج ساله‌ی امیرالمؤمنین علیؓ که بر اثر گرسنگی مرده باشد ثبت نشده است. گفتنی است که امیرالمؤمنین علیؓ بر گستره‌ای به وسعت پنجاه کشور امروزی حکومت می‌کردند. در مقابل می‌بینیم که در حکومت قبل، یک صحابی جلیل‌القدری مثل جناب ابوذر غفاری از گرسنگی جان سپرد.^۱

۱. «فأصاب أبا ذر وابنته الجوع وماتت أهله فقالت ابنته أصابنا الجوع وبقينا ثلاثة أيام لم نأكل شيئاً... فلما ماتت مددت الكساء على وجهه ثم قعدت على طريق العراق، فجاء نفر فقلت لهم يا معشر المسلمين هذا أبو ذر صاحب رسول الله ﷺ قد توفي! ابوذر و دخترش سخت گرسنه شدند و همسرش از دنیا رفت. دختر ابوذر می‌گوید: سه روز غذایی برای خوردن نداشتیم و گرسنه بودیم. چون پدرم مرد پارچه‌ای بر روی بدنش انداختم و کنار مسیر عراق نشستم. چند تن سر رسیدند و به آنان گفتم: ای جماعت مسلمانان، این ابوذر، دوست رسول خدا ﷺ است که جان سپرده است» (اعیان الشیعة، ج ۴، ص ۲۴۲).

وجود این همه گرسنه در دنیا از چه حکایت دارد؟ چرا بیشترین ستم‌ها در کشورهای اسلامی روا داشته می‌شود؟ هر روز میان دو کشور اسلامی یا در میان مردم یک کشور اسلامی آتش جنگ برافروخته شده، جان هزاران انسان بی‌گناه گرفته می‌شود.

نابسامانی کشورهای اسلامی

از زمان کودتای جمال عبدالناصر در مصر در سال ۱۹۵۲ میلادی - ۱۳۷۲ قمری که رخ داد تا به امروز در کشورهای اسلامی کودتا شده و خونریزی در پی داشته است. دو کشور همسایه و مسلمان درگیر جنگ شده و می‌شوند. غری‌ها مسلمانان را به جان یکدیگر می‌اندازند و مسلمانان بازی‌خورده تاوان آن را می‌دهند و پس از پایان یافتن جنگ یا حاکم شدن آتش‌بس، انبوه بیوه‌زنان و یتیمان و ویرانه‌ها برجای می‌ماند و هیچ‌کس جز ویرانی و کشتار، حاصلی نداشته است.

در یکی از کشورهای اسلامی ۴۰-۵۰ سال قبل، طی ده

سال نه بار در آن کودتا شده و کشته و زخمی و معلول و خرابی‌های فراوانی بر جای نهاده است. متأسفانه امروزه این اسلام را به جهان معرفی می‌کنند؛ اسلامی سراسر خونریزی و خشونت و ویرانی، و غربی‌های جنگ افروز در آسایش و رفاه زندگی می‌کنند.

جان سخن این که ما باید اسلام اصیل محمدی را که امام حسین علیه السلام جاودانگی و ماندگاری‌اش بخشید به جهانیان معرفی کنیم. در سیزده و نیم قرن امکاناتی برای رساندن اسلام اصیل و بی‌پیرایه به جهانیان وجود نداشت، اما امروزه با وجود تمام امکانات و آزادی نسبی در سراسر جهان، باید اسلام سراسر رحمت محمدی و حسینی را در دنیا بگسترانیم تا:

«لَّئِلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ^۱ تا برای مردم بر خدا حجتی باقی نماند (و بر همه اتمام حجت شود)».

۱. سوره نساء، آیه ۱۶۵.

همان‌طور که قرآن کریم و در پی آن رسول خدا ﷺ در خطبه‌ی غدیریه خطاب «يَا أَيُّهَا النَّاسُ؛ ای مردم» سر داده‌اند، مخاطبان ما نیز باید مردم حدود دویست کشور جهان باشند، چراکه غدیر برای تمام مردم است. تنها ایران و عراق مخاطب ما نیست، بلکه باید جهان را دربرگیرد. نبی مکرم اسلام حضرت محمد مصطفی ﷺ به سران امپراتوری‌های آن روز نامه نوشتند و آنان را به پذیرش اسلام فراخواندند، اما هرگز اجبار در کار نبود، چنان که قرآن کریم می‌فرماید:

«لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ»^۱ در قبول دین، اکراهی نیست.

همان‌طور که بیان شد در اروپا و نیمی از آفریقا و شاید ۸۰ درصد کشورهای جهان، یعنی کشورهای غیراسلامی از آزادی نسبی برخوردار است، از این‌رو باید از فرصت، برای نشر اسلام که محمدی الوجود و حسینی البقاء است کوشید.

۱. سوره بقره، آیه ۲۵۶.

همت باید

در این راستا لازم است از فناوری جدید رسانه‌ی تصویری استفاده کرد و ندای اسلامِ سرتاسر حقیقت را به جای جای این دنیا رساند.

چندی قبل آماری ارائه شد که بر پایه‌ی آن دوازده هزار شبکه‌ی تلویزیونی ماهواره‌ای در جهانی با جمعیت هفت میلیارد نفری فعالیت دارد. اگر سهم شیعیان از این جمعیت را ده درصد بدانیم باید ۱۲۰۰ شبکه‌ی فعال ماهواره‌ای داشته باشیم.

حالا باید دید که مشکل کار چیست؟ ممکن است تصور شود که برای تحقق این کار افرادی با دارایی بسیار باید دست به کار شده، چنین امکاناتی برای شیعیان فراهم آورند، ولی اصل و اساس، این نیست، بلکه باید خود دست به کار شویم و اگر مالی و پولی نداریم قرض کنیم. توجه داشته باشیم که رسول خدا ﷺ، امیرالمؤمنین علیؑ و دیگر پیشوایان معصوم علیهم السلام برای رفع نیاز مالی دیگران همین کار را

می کردند. حاج شیخ عبدالکریم حائری، مؤسس حوزه‌ی علمیه‌ی قم با دست خالی و از طریق گرفتن قرض حوزه‌هایی در سراسر کشور تأسیس کردند.

مرحوم آقا سید ابوالحسن اصفهانی قدس سره تا آخر عمر خانه نداشت و مدتی خانواده‌ی ایشان در مسجد سهله زندگی می کردند، اما او صدها مدرسه و حسینیه در عراق، ایران، پاکستان و دیگر جاها ساخت.

ایشان فقط در نجف اشرف صدها خانه برای فقرا خرید. یکی از آنان برایم نقل کرد که مرحوم اصفهانی از من پرسید: خانه‌ی شخصی داری؟

گفتم: نه. او یک بسته پول به من داد و فرمود: با این پول خانه بخرید.

مرحوم میرزا محمد تقی شیرازی، رهبر انقلاب و قیام مردم عراق بر ضد اشغالگران انگلیس نیز خانه‌ی شخصی نداشت تا شهید شد.

یکی از شاگردان مرحوم حاج شیخ عبدالکریم حائری برایم نقل کرد که روزی شیخ را پریشان احوال دیدم و چون علتش را پرسیدم، گفت: به علت عدم توان در ادای بدهی، دیگر کسی به من قرض هم نمی‌دهد. این بدان معناست که او تا وقتی که می‌توانسته برای حل مشکلات مردم و جامعه قرض می‌کرده است.

اینان رفتار اهل بیت (علیهم‌السلام) در این زمینه را الگوی خود قرار دادند. حال که این امکانات وجود دارد باید همت کرد و آبرو گرو گذاشت و حتی با قرض کردن این بار سنگین امانت الهی را به مقصد رساند. بدانیم که غالب مؤسسه‌ها و مساجدی که در عراق و ایران وجود دارد با همت مردم کم‌درآمد و از طبقه‌ی ضعیف جامعه ساخته شده است، بدین معنا که اندک پولی که داشتند یا این که آبرو گرو گذاشتند و مبالغی جمع و در نهایت مسجد و مؤسسه‌ی مورد نظر ساخته شد و به بهره‌برداری رسید.

مرحوم آیت الله العظمی بروجردی قدس سره تنها در تهران چهارصد مسجد احداث یا تعمیر و بازسازی کردند. گفته می شود ایشان از درآمدشان از محل ملک موروثی زندگی خود را می گذراندند.

پس، جوانان، بزرگترها همه و همه باید هرچه در توان دارند در این راه و برای رساندن اسلام که **محمّدی الوجود و حسینی البقاء** است به جهان و جهانیان به کار گیرند. روشن است که این کار سختی و زحمت دارد، اما نزد خدا محفوظ است و بدانیم که بزرگانی چون علامه بحرالعلوم کتابی را برای چاپ با تمام سختی های موجود در روزگار خود، به هندوستان می فرستادند و چند نسخه ای از آن چاپ می شد تا در حدّ توان، اسلام پیراسته از هر کژی و نادرستی را به مردم معرفی کنند.

بنابراین تحمل در این راه، امری شایسته و بایسته است که نباید از آن غافل شد و کوتاهی در این قضیه از ما پذیرفته نخواهد بود. امیدوارم بیش از پیش در دو ماه محرم و صفر و فرصت های پیش رو در زمینه ی تأسیس و راه اندازی شبکه های ماهواره ای

شیعی و تهیه‌ی برنامه‌های پربار که به معرفی اسلام محمدی
الوجود وحسینی البقاء به جهانیان کمک کند و اسلام واقعی را
که در اهل بیت علیهم السلام تبلور یافته گسترش دهد، موفق باشید.

و صلی الله علی محمد وآله الطاهرین

زیارت امام حسین علیہ السلام در روزاربعین

السَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ، السَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَنَجِيِّهِ، السَّلَامُ
عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَابْنِ صَفِيهِ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ،
السَّلَامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرْبَاتِ وَقَتِيلِ الْعِبْرَاتِ، اَللّهُمَّ اِنِّي اَشْهَدُ اَنَّهُ
وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ، اَكْرَمْتَهُ
بِالشَّهَادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ، وَاجْتَبَيْتَهُ بِطَيْبِ الْوِلَادَةِ، وَجَعَلْتَهُ
سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ، وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ، وَذَائِدًا مِنَ الذَّادَةِ، وَأَعْطَيْتَهُ
مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ، وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ، فَأَعْذَرَ
فِي الدُّعَاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ، وَبَدَّلَ مَهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَقْدَّ عِبَادَكَ مِنْ
الْجَهَالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلَالَةِ، وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مِنْ غَرَّتِهِ الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ
بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنَى، وَشَرَى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ وَتَغَطَّرَسَ وَتَرَدَّى
فِي هَوَاهُ، وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ نَبِيَّكَ، وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ
وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارِ فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا
مُحْتَسِبًا حَتَّى سَفَكَ فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ وَاسْتَيْحَ حَرِيمَهُ، اَللّهُمَّ
فَالْعَنَهُمْ لَعْنًا وَبِيْلًا وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ، اَشْهَدُ اَنَّكَ اَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ

آمینَه، عَشْتِ سَعِيداً وَمَضَيْتَ حَمِيداً وَمِتَ فَقِيداً مَظْلُوماً شَهِيداً،
 وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزُ مَا وَعَدَكَ، وَمُهْلِكُ مَنْ خَذَلَكَ، وَمُعَذِّبُ مَنْ
 قَتَلَكَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بَعْدَ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَاكَ
 الْيَقِينُ، فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
 سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضَيْتَ بِهِ، اَللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاهُ
 وَعَدُو لِمَنْ عَادَاهُ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ
 نُوراً فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ، لَمْ تَجْسُكِ
 الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تَلْبَسْكَ الْمَدْلَهَمَاتُ مِنْ ثِيَابِهَا، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
 مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
 الْإِمَامُ الْبَرُّ الْقَيُّمُ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ
 مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى، وَالْحُجَّةُ
 عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا، وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِأَيَابِكُمْ، مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ
 دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي، وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ
 وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ
 عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ
 وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.